

विशेष गरजा असलेल्या विद्यार्थ्यांसाठी मी राबविलेले व राबवत असलेले नाविन्यपूर्ण उपक्रम

विशेष गरजा असलेल्या विद्यार्थ्यांसाठी मी राबविलेले नाविन्यपूर्ण उपक्रम याचे सादरीकरण करण्यापूर्वी उपस्थितांना प्रथम सुहृद मंडळ ही संस्था व आमच्या शाळेबद्दल थोडक्यात सांगते.

कर्णबाधिरांचे शिक्षण व पूर्ववस्त्र हे द्योय डोळ्यांसमोर ठेवून १ ऑगस्ट १९७३ रोजी पुण्यात सुहृद मंडळाची स्थापना झाली. ५ विद्यार्थ्यांना घेऊन सुरु झालेल्या संस्थेच्या चार शाळांमध्ये आज ५०० च्या आसपास कर्णबाधिर विद्यार्थी शिक्षण घेत आहेत. संस्थेचे शिक्षक प्रशिक्षण महाविद्यालय व १८ वर्षावरील मुलांसाठी तंत्रनिकेतन आहे.

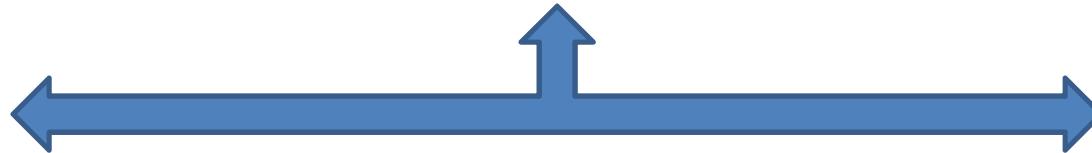
मी ज्या शाळेतून आलेली आहे. ती पुण्यातील धायरी या उपनगणतील निवासी शाळा १९८४ ला सुरु झाली. ४ ते १४ वयोगटातील मुलेमुली येथे वस्तिगृहात राहून शिक्षण घेत आहेत. हवेशीर वर्गस्वोल्या, प्रशस्त मैदान, इ-लर्निंग, संगणक कक्ष, प्रत्येक मुलाला कानामागील श्रवणयंत्र, निवासाची, आहाराची उत्तम सोय, अशा सर्व सोयी येथे आहेत. वर्षातील दहा महिने मुले आमच्या जवळच असतात. त्या दृष्टीने त्यांच्यावर उत्तम संस्कार शिक्षणाच्या बरोबरीने करणे हे पालकांपेक्षा आम्हा शिक्षकांचे कर्तव्य जास्त आहे. हे माझ्या लक्षात आले. शिवाय ४ ते १४ हा वयोगट संस्कारक्षम वयामध्याला आहे. ओल्या मातीला जखा आकार देऊ तशी मूर्ती घडते. त्याप्रमाणे या लहान निवासी कर्णबर्धिर मुलांवर उपक्रमांच्या माध्यमातून चांगले संस्कार केले तर ही मुले भविष्यात इतर सर्वसामान्य मुलांप्रमाणे भारताचे उत्तम नागरिक बनू शकतील ही विचारधारा घेऊन शिक्षणाबरोबर सण / उत्सव / विशेष दिन यांच्या माध्यमातून काही वैशिष्ट्यपूर्ण उपक्रम दोन भागात मी राबवत आहे.

सुहृद मंडळ, पुणे संचालित

धायरी कर्णबधिर मुलांची शाळा (निवासी)

उपक्रम

भाषावाढीसाठी घेतले जाणारे

प्रायंगिक उपक्रम

भाषावाढीसाठी घेतले जाणारे उपक्रम

या उपक्रमांविषयी सांगण्यापूर्वी कर्णबद्धिगांच्या शिक्षणाबद्दल थोडक्यात सांगते.

जन्मानंतर कर्णबद्धिरुत्व आलेल्या मुलाला विशेष शाळेत आल्यानंतर चित्र, वस्तू व प्रतिकृती दाखववून त्याबरोबर संबंधित शब्दचिठ्ठी दाखववून प्रत्येक घटकाची ओळख दिली जाते. डोळ्यांनी तो सारे बघत असतो, पण त्याचा शब्द त्याला माहीत नसतो. त्यामुळे त्याची भाषा / शब्दसंपत्ती वाढवणे, ती अर्थपूर्ण करणे, त्यासाठी वेगवेगळ्या पद्धती वापरणे आणि सर्वसामान्य मुलांची पाठ्यपुस्तके सुलभ करून शिकवणे हे आमच्या शाळांमधून चालते. पण ही भाषावाढ हंजाक पद्धतीने घेतल्याला त्याची शिकण्यामधली रुची वाढते व त्याच्या शब्दसंपत्तीत नकळत अर्थपूर्ण भर पडते. हे माझ्या लक्षात आल्याने भाषावाढीसाठी पुढील नाविन्यपूर्ण उपक्रम मी गाबवले व सहशिक्षकांच्या मदतीने गाबवत आहे.

शब्दपेटी

व त्यातील कोणतेही शब्द / चित्र मुलांना दाखववून त्या पेटीतील संबंधित चित्र / शब्द मुलाला काढून घायला सांगितले जाते. यातून मुलाला किती समजलंय हे कळते, उजळणी होते व दृढीकरण होते. पेटीतून चित्र / शब्द शोधायचे याची मुलांना गंमत वाटते व गमती जमतीतून नकळत भाषावाढ होत जाते.

पायरी १ ते ४ (म्हणजे पूर्व प्राथमिकचे वर्ग) मधील विद्यार्थ्यांसाठी हा उपक्रम मी सुरु केला आहे. यामध्ये गोज शिकवून इसालेल्या अभ्यासातील शब्द व चित्र एका आकर्षक पेटीत शिक्षक गोज साठवतात. शनिवारी शेवटच्या ताळाला शिक्षक पेटी उघडतात,

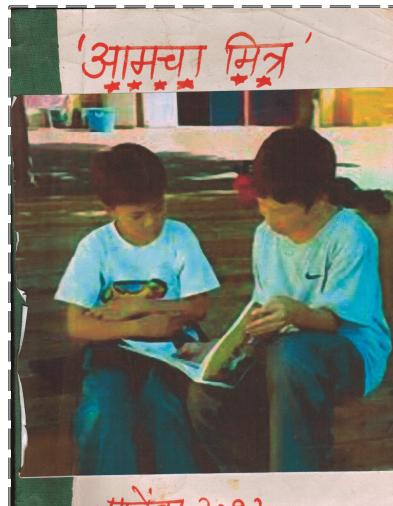

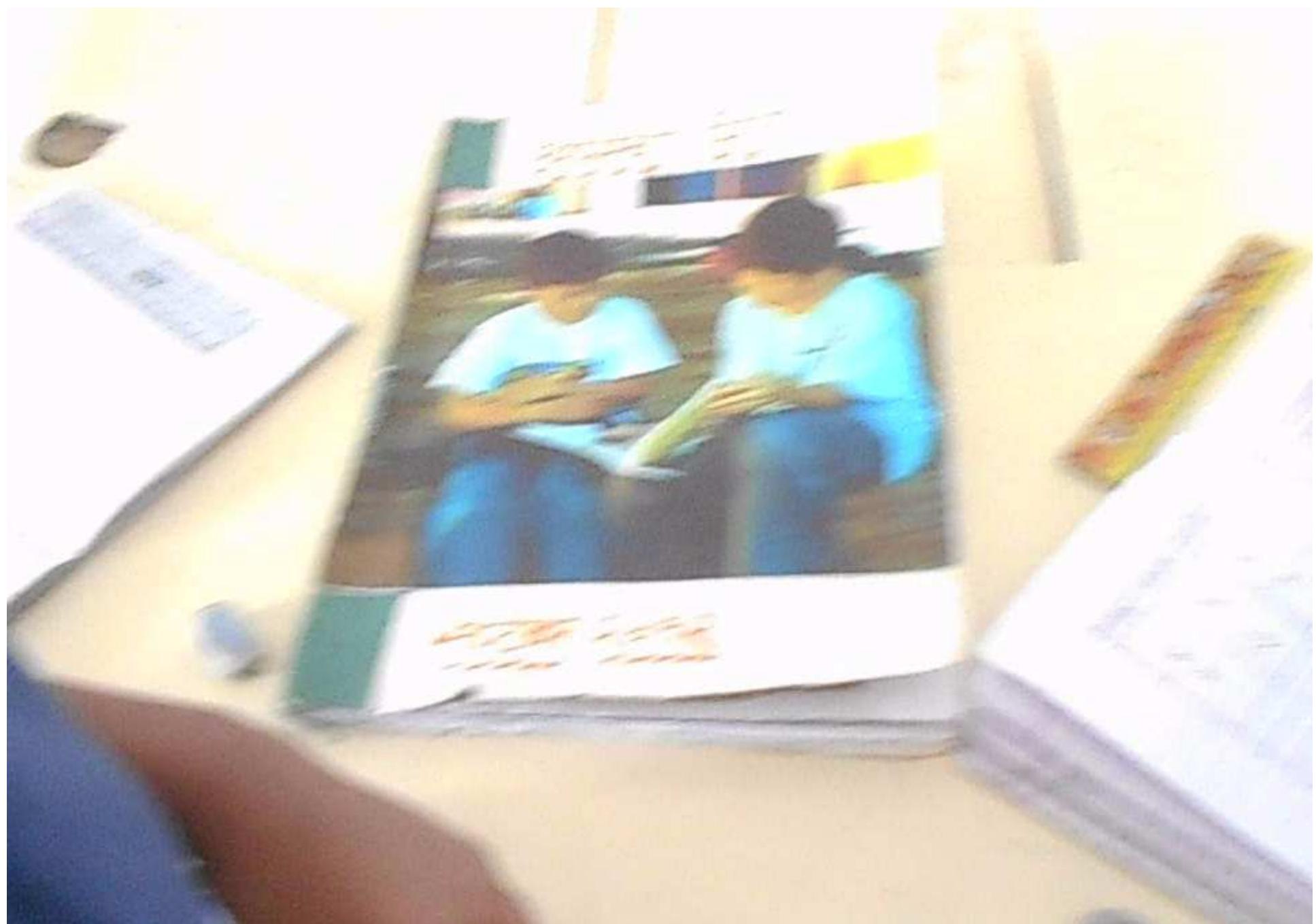
वर्तमानप्रातील बातमी

मुलांच्या पातळीनुसार खोज वर्तमानप्रातील बातमी घेतली जाते. त्यातून आपले शहर, राज्य, देश यामधील घडांगोडी मुलांना समजतात. नवीन शब्दांची भर पडते. वर्तमानप्र पाहण्याची ओढ निर्माण होते. वाचनाची गोडी लागते. बातमीतील शब्द वर्तमानप्रात अजून कोठे सापडतात का हे शोधण्याची सवय लागते. (गेली १० वर्षे हा उपक्रम चालू आहे.)

आमचा मित्र - (हस्तपुस्तिका)

गोजाच्या वर्तमानपत्रातील मुलांना समजातील अशा छायाचिन्हांवर आधारित हस्तपुस्तिका, दग्धमहा खाल्स वस्तिगृहालाई बनवली जाते. वर्तमानपत्रातील ऋतुंगुलाख येणारी, खेळांची, अपघाताची, प्रदर्शनाची, उद्घाटनाची, जाहिरातींची छायाचिन्हे मुलेच कापतात, चिटकवतात. त्याखाली अर्थपूर्ण शब्द / ३-४ शब्दांचे छोटे वाक्य शिक्षक लिहितात. मुलांचा शब्दखण्ड, भाषा वाढण्याचा प्रयत्न यातून केला जातो. वस्तिगृहातील मोकळ्या वेळात मुले ही पुस्तिका वाचतात.

2000 1000
1000

विद्यार्थी प्रतिनिधी निवडणूक

दर्खर्षी इ. ३ री व ४ थी च्या विद्यार्थ्यांमधून प्रतिनिधी निवडले जातात. त्यासाठी उमेदवार, निवडणूक चिन्हे, मतपत्रिका, प्रचार, मतदार यादी, मतपेटी, मतदानकक्ष, मतदान, मतमोजणी या सर्व गोष्टी प्रत्यक्ष घेऊन निवडणूक होते. (गेले १८ वर्षे हा उपक्रम चालू आहे.) त्यातून विद्यार्थी प्रतिनिधी, सहल, संमेलन, गणवेश, शिस्त, स्वच्छता असे प्रतिनिधी निवडले जातात. वर्गात या निवडणुकीची छोटीशी बातमी घेतली जाते. त्यातून सर्व नवीन शब्दांची ओळख होते.

अक्षर आठवडा

यामध्ये शाळेच्या पॅसेजमध्ये एकच अक्षर आठवडाभर लावून ठेवले जाते. त्या अक्षराचे बाखारवडीनुसार शब्द मुलांनी वर्तमानपत्र, पुस्तक, बुस्त्याने जाता येता दिसणाऱ्हे शब्द पाहून वहीत लिहून ठेवायचे.

शनिवारी वर्गात प्रत्येकाने ते दाखववायचे. न समजलेल्या शब्दांचा अर्थ शिक्षिकेने समजावून घायचा. यामुळे शोधणे, वाचणे, लिहिणे या कौशल्यांचा विकास सहजपणे होतो आणि शब्दसंग्रहात सहजी भर पडत जाते.

अळीचा प्रवास

भाषावाढीसाठी घेतल्या जाणाऱ्या या उपक्रमांमधून

मुलांची भाषा वाढ, शब्दसंग्रह वाढत आहे.

पण वाचन, लेखन कौशल्य, शोधक वृत्ती निरीक्षण

शर्की यांचाही जाता जाता विकास होत आहे.

सण / उत्सव / विशेष दिन - यावर आधारित प्रासंगिक उपक्रम

हरवीपौर्णिमा

शाळेच्या आवाहातील वृक्षांना मुळे हरव्या बांधतात. वृक्ष ही आपली संपत्ती आहे. वृक्षांचे अनेक फायदे आपल्याला होतात. त्यामुळे कृतज्ञता म्हणून त्यांना हरवी बांधली जाते. रुथानिक नगरखेवक व पोलीस यांनाही हरव्या बांधून त्यांच्याशी मित्रत्वाचे नाते जोडण्याचा प्रयत्न केला जातो.

तसेच गेल्यावर्षीपासून सीमेवरील जवानांना

मुलांकडून हरव्या तथार करून पाठवायला सुरुवात केली आहे.

आपल्या रक्षणत्याचा आदर यामधून शिकवला जात आहे.

डॉक्टर डे

आपल्या आणेग्याची काळजी घेणाऱ्या डॉक्टरांना डॉक्टर डे निमित्त मुलांनी गुलाब पुष्प देऊन कृतज्ञता व्यक्त केली.

१ ऑक्टोबर - ज्येष्ठ नागरिक दिन

दरवर्षी या दिवशी इ. ४ थी मधील मुळे शिक्षकांबरोबर एखाद्या वृद्धाश्रमाला भेट देतात. तेथील वृद्धांचे एखादा कार्यक्रम सादर करून मनोरंजन करतात. आता आपल्या आजोबांना, पुढे आईबाबांना सांभाळायचे, त्यांना असे आश्रमात ठेवायचे नाही हा संस्कार, ही शिकवण बालवयात दिली जात आहे.

२ ऑक्टोबर - म. गांधी जयंती

दरवर्षी गावातील दोन सफाई कर्मचाऱ्यांचा सत्कार विद्यार्थी प्रतिनिधीच्या हस्ते केला जातो. शहर, हस्ते, गाव स्वच्छ ठेवणारी माणसे आपल्या आरोग्याची नकळत काळजी घेतात. त्यासाठी त्यांना धन्यवाद देण्यासाठी हा सत्कार असतो. तसेच, कोणतेही काम हलके नसते हा संस्कार मुलांच्या मठावर केला जातो.

कोजागिरी पौर्णिमा व बालदिन

इतर अपंग मुले, शालाबाहा
मुले, गरीब वस्त्राहर्तींमधील मुले
शाळेत बोलावून त्यांच्याबरोबर रवेळ
घेतले जातात.

या मुलांच्या समस्यांची जाणीव
कर्णबद्धिरुप मुलांना व्हावी तसेच, कर्णबद्धिरुप
मुलांच्या समस्याही सर्वसामान्य मुलांना
कळाव्यात हा दुहेरी हेतू त्यामागे आहे.

संक्रांत

सीमेवरील जवान, शहरातील पोलीस आपले रुक्षणकर्ते, तर डॉक्टर आपल्याला औषध देऊन बरे करतात. त्यांना दखर्षी मुळे तिळगूळ प्रत्यक्ष जाऊन देतात. जवानांना पाठवला जातो. समाजातील या महत्वपूर्ण घटकांबद्दल आदर, कृतज्ञता मुलांच्या मनात यातून निर्माण केली जाते.

Lt Col Shashidhar S
Offg 2IC

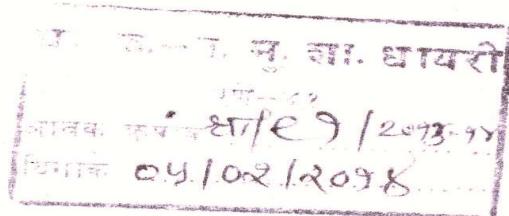
HONOUR COURAGE 412/PRI

9 MARATHA L.
PIN - 911 609
C/o 56 APO

20 Jan 14

Head Mistress
Dhayri Karnabadir Boys School
Dhayri, Singarh Road
Pune – 411 041

1. Thank you very much for your best wishes and Tilgul on the eve of New Year and Sankrant.
2. On behalf of all ranks of 'NASHAK NAUVVI', I take this opportunity to convey our greetings and best wishes to your staff members and students of your school on the occasion of New Year celebrations.

With best wishes

लेट. शशिधर साहू
५/१२/२०१४

गणेशोत्सव

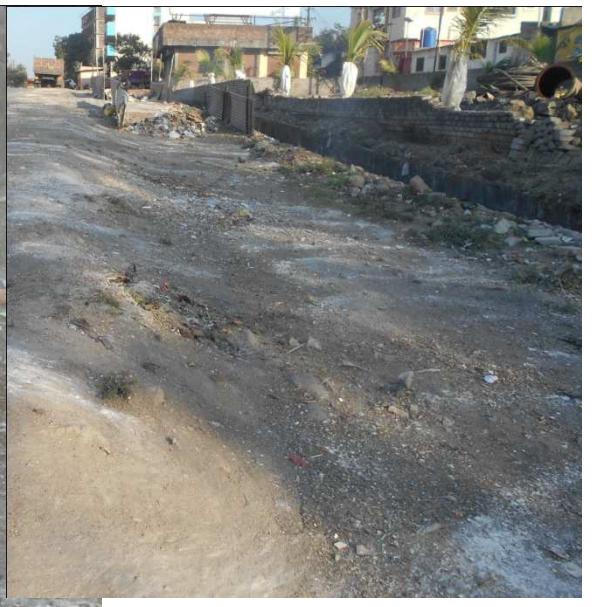
कागद व मुलतानी माती यांच्या मिश्रणातून इ. ३ ही व ४ थी तील मुळे शिक्षकांच्या मदतीने गणेशमूर्ती बनवतात. यामध्ये छोटचा मुलांपासून सर्व मुळे कागदाचे तुकडे करण्यात्य मदत करतात. मूर्तीचे विसर्जन बादलीतील पाण्यात करून पर्यावरण खाधतात. पर्यावरणाचे महत्व, डैखर्जिक संपत्तीचे रक्खण हे संस्कार मुलांवर केले जातात.

स्वच्छता

हा उपक्रम डिसेंबर २०१४ पासून सुरु केला आहे. इ. ३ ई व ४ थी ची मुले गावातील रुस्ते, कचराकुंडी, देवळाचा परिसर, प्रत्येक महिन्याच्या पाहिल्या व तिसऱ्या शनिवारी शिक्षक व कर्मचाऱ्यांच्या मदतीने स्वच्छ करून आहेत. आपले गाव स्वच्छ ठेवणे ही आपलीही जबाबदारी आहे ही जाणीव देण्याचा प्रयत्न या उपक्रमाच्या माध्यमातून केला जात आहे.

या प्रात्मांगिक उपक्रमांमधून चांगले भावी नागरिक होण्याच्या दृष्टीने निवासी कर्णबधिर मुलांवर संस्कार तर होत आहेतच, पण समाजातील विविध घटकांशी संपर्क येत असल्याने धीटपणा, आत्मविश्वास, संवाद साधणे या गुणांचा विकास मुलांमध्ये कळत नकळत होत आहे.

या प्रत्येक प्रत्यंगानंतर आमच्या छोट्या मुलांच्या इवल्याशा मनात जे विचार आले ते त्यांनी त्यांच्या ख्युणांच्या भाषेतून त्या त्या वेळी व्यक्त केले. त्यातील काही प्रतिक्रिया--

प्रतिक्रिया-----

- १) वृद्धाश्रम भेट :- सुदूरीत घरी गेल्यावर मी माझ्या आजीकडे लक्ष देईन. मोठे झाल्यावर मी माझ्या आईबाबांना माझ्याजवळच ठेवणार.
- २) तिळगूळ, खरव्या :- पोलीस, सैनिक यांच्यामुळे आपले खक्षण होते त्यांना थँडकयू. डॉक्टरांनाही थँडकयू.
- ३) महात्मा गांधी जायंती :- सफाई कर्मचाऱी गोज खस्ते खवच्छ करूतात. गोज घाणेखडे खस्ते बघूत त्यांना किती घाण वाटत अखेल. आपणही खस्त्यावर कचण टाकायचा नाही.
- ४) बालदिन :- मतिमंद मुळे खस्त्यात कुठे दिल्ली तर आम्ही त्यांना हसणार नाही. अंद्य माणसांना खस्ता ओलंडण्यास मदत करू.

त्या त्या प्रसंगी मुलांनी व्यक्त केलेल्या या प्रतिक्रिया पाहून हे उपक्रम सुरु केल्याचे सार्थक वाटते. या उपक्रमांमधून होत असलेले संख्कार त्यांच्या मोठेपणी त्यांना चांगले नागरिक होण्याच्या दृष्टीने नक्षीच उपयोगी पडतील याची खवाऱी आहे.

भाषावाढीसाठी घेतले जाणारे व प्रासंगिक उपक्रम हे दोन्ही उपक्रम मी सुरु केले आहेत पण ते एखाद्या वर्गासाठी नाही तर संपूर्ण शाळेसाठी आहेत. त्यामुळे हे उपक्रम माझे सहशिक्षक तर शब्दवतातच पण शिक्षकेतर कर्मचारीही त्यामध्ये उत्साहाने भाग घेत असतात हे विशेष नमूद करण्यासारख्ये आहे.

धन्यवाद !

सौ. माधुरी द. देशपांडे

धायरी कर्णबधिर मुलांची शाळा (निवासी)

धायरी, पुणे